

Základní body analýzy

Hlavní princip: při analýze se soustředíme na prvky a principy, které jsou z hlediska formy nejdůležitější, protože film sjednocují na různých rovinách a vytvářejí ozvláštnění. Cílem analýzy není poskytnout vysvětlená skrytých významů, ale popsat formální bohatství filmu, jak filmová forma funguje a jak působí na diváka.

- 1) Žánrové konvence a míra přítomnosti konvencí klasického filmu (předběžná charakteristika);
- 2) Popis filmové firmy jako celku: základní linie a modely vývoje, srovnání začátku a konce (otázka jednoty, uzavřenosti);

II. principy narativní konstrukce

- 1) Analýzu narativní stavby každý povinně začne segmentací syžetu (provést členění do segmentů, očíslovat je a pracovně pojmenovat) – slouží jako východisko pro další úkony;
- 2) vztah syžet – fabule: čas (hl. řád a trvání: otázka chronologičnosti, flashbacků, elips, výběru signifikantních úseků, použití deadlinů) a prostor (co z fabule vybírá syžet, co ukazuje a co zamlčuje);
- 3) narace jako proud fabulační informace: rozsah a hloubka fabulačních informací, problémy point-of-view a subjektivizace (je v příběhu nějaká postava, která se pro diváka stává zprostředkovatelem nebo dokonce vypravěčem?);
- 4) práce s divákem a kognitivní aktivita diváka: hra očekávání, napětí, konstrukce a zavrhování hypotéz, zadržování a utajování informací, retardační (zdržovací) a ozvlášťovací mechanismy;

II styl – jak stylistické modely slouží naraci, nebo jak stahují pozornost samy na sebe a jaké vytvářejí vlastní vývojové modely a jak působí na diváka?

- 5) mizanscéna – typ realizmu, scéna, kostýmy, světlo, tělesný pohyb a výraz, otázka hloubky prostoru, výstavby plánů, pohybu těles a figur, barev;
- 6) filmový obraz: jeho technické rysy (např. použití zvláštních objektivů, filtrů, barev), vizuální triky a efekty, formát.
- 7) rámování, převládající typy a délka záběrů, vnitro- a mimoobrazový prostor, použití pohyblivého rámování;
- 8) stříhová skladby: jaký typ převládá, jaké zvláštní postupy se uplatňují, do jaké míry dodržuje pravidla kontinuity a jak spolupracuje s narativní stavbou grafické, interpunkce;
- 9) zvuk – filmová hudba (diegetická a nediegetická), zvuky, ruchy, mluvené slovo (+ komentáře – diegetické a nediegetické), speciální zvukové efekty; vztah zvuk – obraz

Závěr: zopakovat výsledek (charakteristika dominanty); interpretační návrhy (symbolické, symptomatické aj. významy, širší kulturní kontext;) + krátký pokus o zařazení do filmového kontextu (spíše z hlediska stylu než režisérské osobnosti);